

RIJEČ AKADEMIKA MILANA MOGUŠA,
predsjednika Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti,
na otvorenju XI. znanstvenoga skupa o hrvatskim dijalektima
15. – 17. svibnja 2008. u Zagrebu

Poštovani članovi Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, poštovani sudionici XI. znanstvenoga skupa o hrvatskim dijalektima, poštovani gosti i uzvanici!

Srdačno vas pozdravljam u ime Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, koja, kao što je već postalo običajem, zajedno s Institutom za hrvatski jezik i jezikoslovlje organizira redovite znanstvene skupove o hrvatskim narodnim govorima. To je, između ostaloga, i jedna od zadaća naše Akademije, zadaća na koju je upozorio već prvi Akademijin predsjednik Franjo Rački na početku svoga djelovanja, naglašavajući da treba ponajprije sakupiti, a onda “jezikoslovnomu sudu podvrgnuti sve naše jezično blago, poglavito ono sačuvano u ustima našega naroda”, odnosno ono – nastavlja Rački – koje bude “odzvanjalo u pučkih pjesmah” kako bismo mogli “tako budućemu povjesniku književnosti i narodne kulture pripraviti pouzdanu građu”. Upravo to činimo i na ovome skupu: sakupljenu građu podvrgavamo jezikoslovnomu sudu, kako bi postala pouzdanom. Jer, samo pouzdana dijalekatna građa, tj. ona koja se stručno sakuplja na terenskim istraživanjima, može biti temeljem svekolikim našim istraživanjima. Tek kad znamo prave temelje, možemo govoriti o korektnim književnim stilizacijama pojedinih narječnih skupina na kojima, kao što znamo, počiva čitava naša spoznaja o hrvatskome jeziku kao pisanome jeziku. Time smo se približili samoj srži naše jezikoslovne zgrade. U tome je zdanju dijalektološki obol golem.

A bez dijalektologa nema dijalektologije. O jednome od naših dijalektoloških prvaka govorit ćemo i na ovome skupu.

